teſtatur: orante paulo et petro imperante an
gelis ſathane vt eū relinquerēt: quē ꝑ aera ſe
rebant cōtinuo corruit: fractiſq̃ ceruicibꝫ ex
pirauit. Qua de re iratus Nero dedit eos in
manibꝫ paulini viri clariſſimi: et paulinꝰ tra
didit eos in cuſtodia mamortini ſub cura mi
litū ꝓceſſi ⁊ martiniani. Quos milites petrꝰ
ad fidē xp̄i ↄuertit: et cōperto ꝙ xp̄iani eſſent
capite ceſi ſunt. ¶ Tercio cōſideremꝰ moda
litatē: quo. ſ. mō petrus et paulus martyrio
coronati ſunt. Et in hoc ſtandū eſt Dioniſiis
ariopagite q̄ de hoc ſcribit in ep̄la ad Thi-
motheū. Nā poſt multa ſigna et ꝓdigia que
dn̄s ꝑ ſuos ap̄los dignatꝰ fuit opari: petrus
tanq̃ alienigena iuſſus eſt crucifigi: paulus
vero q: ciuis erat romanus capitalē ſnīam
ſubijt: qua lata dicit Dioniſius. O frater mi
thimothee ſi vidiſſes agones ↄſummatōis
ipoꝝ defeciſſes quidē pre triſticia ⁊ dolore.
Quis nō fleret illa hora qn̄ preceptū ſenten-
tie egreſſum eſt in eos vt petrus crucifigeret
et paulus decollaret. Vidiſſes tūc turbā iu-
deorū ⁊ gentiliū ꝑcutiētes eos et expuētes in
faciē ipoꝝ. Adueniente aūt terribili tp̄e con
ſummatōis ipoꝝ cū ſepararent ab inuicē: liga-
uerūt columnas mūdi nō vtiq̃ abſq̃ fratrū
gemitu ⁊ ploratu. Tunc inq̄t paulus petro.
Pax tecū fundamentū eccleſiaꝝ ⁊ paſtor oui
um et agnoꝝ xp̄i. Petrus aūt ad paulū ait.
Vade in pace p̄dicatoꝝ bonoꝝ mediator et
dux ſalutis iuſtoꝝ. Cū aūt elongaſſent eos
ab inuicē ſecutꝰ ſum magiſtrū meū. Nō enī
in eodē vico occiderūt eos. hec dioniſiꝰ. Pe-
trus igit̄ ꝑductus ad paſſionis locū crucifi-
xus eſt habens pedes ſurſum et manus deor
ſum: vt Leo et Marcellꝰ teſtant̄. Tūc petrꝰ
vt ſcribit egiſippus de cruce dicere cepit. Te
dn̄e imitari optaui: ſed rectuſ crucifigi nō v-
ſurpaui. Tu ſemꝑ rectus et excelſus ⁊ altus
Nos primi hōis filij q̄ caput ſuū demerſit
in terrā: cuiꝰ lapſum ſignificat ſpeciei gene-
ratōis humane. Sic enī naſcimur vt ꝓni in
terrā videamur effundi. Inter hec ⁊ ſilia ver
ba grās agēs deo et fideles cōmendās ſpiri-
tum emiſit. Tūc marcellꝰ et apuleius fratres
diſcipuli eiꝰ eū de cruce depoſuerūt et ꝓ diuer
ſis cōdientes aromatibꝫ ſepelierūt. Paulus
vero cum ad locū paſſionis duceret̄ in porta
hoſtieſi ſ̄m Dioniſi. matronā quandā nōie
plantillā obuiā habuit q̄ flens orōnibꝫ ſuis
ſe ↄmēdabat. Cui paulꝰ. Vade plātilla eter
ne ſalutis filia: comoda mihi velū q̄ caput
tuū tegis et inde oculos meos ligabo ⁊ poſt-
modū illud tibi reſtituā: qđ illa libēter effecit
Cū aūt ad locū paſſionis veniſſet ad orientē
verſus ⁊ manibꝫ in celum extenſis orauit cū
lachrymis et grās egit. poſt hec valefaciens
fratribꝫ ſuſpexit in celū muniēs frontē et pe
ctus ſuū ſigno crucis oculoſq̃ ſuos de velo
plantille ligauit: et vtrūq̃ genu in terrā defi-
gens abſq̃ triſticia et cōpulſione collū exten
dit: et ſic decollatus eſt. Moxq̃ caput eius a
corꝑe exiliens ieſus xp̄s hebraice clara voce
inſonuit. De eius vero vulnere vnda lactis
vſq̃ ad veſtimēta militis emanauit: et poſtea
ſanguis effluxit. In aere lux immēſa emicu-
it: de corꝑe odor ſuauiſſimꝰ ſpirauit: ꝑcutien
te aūt carnifice et amputāte caput pauli: tūc
in ipo ictu paulus explicuit velū et collegit
ſanguinē ꝓpriū et inuoluit eū illaq̃ hora ap-
paruit plantille tradiditq̃ velū cū ſanguine
Et reuerſo militi carnifici dixit plātilla: vbi
dimiſiſti magiſtrū meū paulū? Rn̄det miles
cū ſocio iacet ibi extra vrbē in valle pugilū
et velo tuo velata eſt facies eius. Ipa aūt rn̄-
dens ait. Ecce nūc intrauerūt petrus ⁊ pau-
lus induti veſte p̄clara et coronas fulgentes
habebāt in capitibꝫ ſuis. Et ꝓtulit velū ſan-
guine cruentatū et monſtrauit eis: ꝓpter qđ
opus q̄plures crediderunt dn̄o et facti ſunt
xp̄iani: Aſſerit etiā Dioniſiꝰ ap̄los ibi appa-
ruiſſe. Attende inq̄t miraculū. Vide ꝓdigi-
um frater mi Thimothee diē victimatōnis
illoꝝ. Nā p̄ſens fui in tp̄e ſeparationis coꝝ
poſt mortē autē illoꝝ vidi eos ad inuicē ma-
nu ad manū intrantes portas vrbis et indu
tos veſte luminis et coronis claritatis et lu-
cis ornatos. hec Dioniſiꝰ. Cui de his rebuſ
loquenti plena eſt adhibenda fides. tū q: ex
gentili et pħo ſummo factꝰ fuit nō ab re pau
li diſcipulus. tum q: ſapiētia et virtute pol-
lebat. tum q: ꝓpter xp̄m et ipe non ſine cauſa
paſſionē ſuſtinuit. Igit̄ queramus cū dei ad
iutorio q̄tum poſſumꝰ ſanctoꝝ imitari ve-
ſtigia vt ſic ſocietatꝭ coꝝ ꝑticipes mereamur
eſſe in illo felicitatis regno in quo pax ſum-
ma eſt. Ad qđ nos ꝑducat clemētia xp̄i q̄ vi
uit et regnat in ſeculā ſeculoꝝ. Amen.

¶ Sermo trigeſimuſquartus de ſancto an-
drea ap̄lo frē ſimonis petri ⁊ ī paſſione ſocio

ERat autē andre-
as frater ſimonis petri vnꝰ ex duo
bus q̄ audierant a Iohāne et ſecu
ti fuerant ieſum. Scribunt̄ hec verba Io. i.
ca. Celebre nomē beati Andree ꝑ terrarū or-
bem latiſſime diffuſum eſt. quoniā nō ſoluꝫ
in hac vita virtutibꝫ plurimis floruit et in re
gno celeſti fulget gloria mirabili ſed inſuper

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

patrocīniū eius expoſcentibus petita bene-
ficia impetrare nō ceſſat. Placuit aūt proui-
dentie diuine vt ex oſſibus eius cōtinue mā
na ſcaturiat vt tali ſigno ad eius deuotionē
cuncti fideles ardenti⁹ inflammenť. Et licz
corpus eius a maximilla xpo amabili vxore
Egee: vt dicem⁹ apud patras fuerit recōditū
tñ inde fuit cōſtantinopolim delatū. Poſtre-
mo ad ciuitatez Amalfie fuit deductum vbi
nunc ſacrū illud pignus honorabiliter ꝯſer
uatur. Quapropter vt in ſolēnitate ei⁹ illius
laudibꝫ reficiamur ſtatui in pñti ſermone de
ipo aplo glorioſiſſimo verba facere atq̄ ꝗtū
potero cū dei adiutorio ſuā ꝑeminentiā ex-
plicare. Ad ei⁹ vero cōmendationē aſſumpta
ſunt verba ꝓpoſita in qbus triplicē excellen-
tiam beati andree curabimus enarrare.

Prima diciť diligentia.
Secunda obedientia.
Tercia patientia.

Qualiter beat⁹ andreas fuit diligēs ꝯuer-
ſando cū bonis ⁊ audiēdo verbum dei atq̄ a-
lijs cōicando q̄ audiuit. Capitulū. i.

PRima excellentia beati andree diciť dili-
gentia: quā cōſideremus precipue ꝗ-
tum ad tria.

Primo ꝗtum ad cōuerſationē.
Scdo ꝗtum ad auditionē.
Tercio ꝗtum ad cōmunicationē.

Primo ꝯſiderem⁹ diligentiā beati andree
ꝗtū ad ꝯuerſationē. Fuit quippe diligens et
ſollicitus cōuerſari cū Johāne baptiſta: dū
enī famā eius ſanctitatis accepit: poſtmodū
eundē et vidit et predicantē audiuit: factus
eſt diſcipulus eius vt refert Johannes. i. ca.
Et ī hoc exemplū nobis dedit vt ꝗtū poſſu-
mus bonoꝝ virorū conſortia ſemꝑ expecta-
mus. Hinc ſapiēs Prouer. xiij. ca. ait. Qui
cum ſapientibꝫ gradiť ſapiēs erit. amic⁹ ſtul-
torum ſimilis efficiť. Et Dauid in ps. xvij.
Cū ſancto ſanct⁹ eris: et cū viro innocēte in-
nocens eris: et cum peruerſo ꝑuerteris. Et
xxviij. q. i. c. ſepe maloꝝ. dr. Sepe malorum
cōſortia etiā bonos corrumpūt: ꝗto magis
eos q̄ ad vicia ꝓni ſunt. Et. xxiij. q. iiij. c. quiſ-
quis. Quō incorruptus poteris ꝑmanere q̄
corruptis ſociaris. Et de hoc inqt Seneca
in. iij. de ira. Sumunť a cōuerſantibꝫ moreſ
Et idē ad Lucillū. Cū his cōuerſare qui te
meliorē facturi ſunt. Illos admitte q̄s tu po-
tes facere meliores. Et iterū ad eundē. Nul-
la res magis animū induit honeſtate: nullaſ-
q̄ dubios et inclinatos ad praua magis ad
rectū reuocat q̄ bonoꝝ aſſidua cōuerſatio.
Et idē. in. iij. de ira. non tm̄ valitudini ꝓfuit

ſana regio ſalubreq̄ celū ꝗtuz animis parū
firmis cōuerſatio melioris: qđ intelliges ſi
feras māſueſcere videris cōuictu noſtro. Et
Iſidor⁹ in. ij. li. ſoliloquioꝝ. Uita malos: ca-
ue iniquos. Sed aliqs obijcere ꝯtra hoc pt.
qm̄ xps cū publicanis ⁊ peccatoribꝫ cōuerſa-
batur: ita ⁊ ſancti viri feciſſe ꝓbati ſūt. Ad qđ
declarandū audiēda ſunt verba Aug⁹. in ſer-
mone de verbis euangelij q̄ ponunť. xxiij. q.
iiij. c. a malis. ibi ſic loquiť. A malis ſꝑ cor-
de diſiungimini. Ad tps caute corꝑe copu-
lamini: duobus modis nō te maculat maluſ
ſi ei nō cōſentias: et ſi redarguas: hoc eſt non
cōmunicare: nō cōſentire. Cōmunicať q̄ꝑe
qñ facto eius cōſortiū volūtatis vel approba-
tionis adiungiť. Neq̄ enī cōſentientes ſitis
malis vt nō approbetis: neq̄ negligentes vt
nō arguatis. Et eadē ſentētia cōfirmať ꝑdi-
cta cauſa et queſtione. c. ita. c. ſi qs. et. c. recedi-
te. Igiť cōuerſatio xpi cū peccatoribꝫ ex qua
ipi boni fieri poterāt et ob quā familiarē ſe il-
lis exhibebat laudabilis erat ⁊ ex radice cha-
ritatis ꝓcedens. Siľr apľi inter idolatraſ cō-
ueniebant vt eos ad verā religionē euocarēt.
Sicut de Andrea legimus ꝙ conſiſtens in
Achaya poſtq̄ ſuſcepit ſpm̄ ſanctuz eā totā
eccleſijs impleuit: effugataq̄ idolatrie peſte
populos ad xpi fidē cōuertit. Uxorez quoq̄
Egee ꝓcōſulis ſacro baptiſmatis fonte rege-
nerauit. Scdo cōſideremus diligentiam
beati andree ꝗtū ad auditionē. Uoluit enī
attentius audire Johannē de xpo loquentē
atq̄ dicentē. Ecce agnus dei ecce qui tollit
peccata mundi. Quo audito ſecut⁹ eſt ieſum
cū alio cōdiſcipulo: dixit vero illis ieſus. qđ
q̄ritis. At illi reſponderūt ei. Rabi vbi habi-
tas. dixit eis. venite et videte. venerūt itaq̄ ⁊
viderūt ⁊ manſerūt apud eum die illo. vt ptz
Jo. i. ca. Quantū autē ꝓſit vnicuiq̄ audire
verba ⁊ doctrinā xpi: licet dixerim in quadra-
geſimali noſtro in ſermone de verbo dei: tñ
adhuc expedit aliq̄ exēplo id aperire. Scri-
bitur enim Actuū. ij. ca. Qꝫ ꝑdicante Petro
audientes verba eius cōpuncti ſunt corde et
dixerūt ad Petrū et ad reliquos apľos. Ui-
ri fratres quid faciemus Petrus autē ait ad
illos. penitentiā agite et baptizetur vnuſq̄ſ-
q̄ veſtrū. Qui vero receperūt ſermonē eius
baptiſati ſunt: et appoſite ſunt in illa die ani-
me circiter tria milia. Et vt inquit Jeremias
ca. xxiij. Uerbum dei ſicut malleus cōterens
petras. i. corda dura. Predicatione inſuper
apoſtoloꝝ crediderūt omnes gētes dum in
omnē terram exiuit ſonus eoꝝ. qꝫ vt dicitur
ad Roma. viij. ca. Fides ex auditu: auditus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

autē ꝑ verbum xp̄i. Propterea ſapiens Eccl'i
vi. Prouerbiorū.iij.ca.ait. Si dilexeris au
dire ſapiēs eris. Et Ariſto.in.i. Methaphy.
Auditus deſeruit diſcipline.ideo aīalia que
carent auditu ſicut apes et muſce nō obediēt
voci hominis.nec ſunt diſciplinabilia.qua-
re nil ita aīos hoīm ad bene beateq̄ꝫ viuendū
dirigere pōt ſicut auditus verbi. ¶ Tercio
cōſideremus beati andree diligentiā q̄ꝫtū ad
cōicationē dū xp̄m agnouit ſtatim illumina
tionē ſuā cōmunicare ꝓcurauit fratri ſuo pe
tro. Nam vt ſcribit Jo.i.ca.mox eo inuento
dixit ei. Inuenimus meſſiā:et adduxit eū ad
ieſum:cui etiā xp̄s benigne ſeipm̄ manifeſta
uit dixitq̄ꝫ illi. Tu es ſimon filius iohanna
tu vocaberis cephas qđ interpretat̄ petrus.
Noluit ergo andreas bonuꝫ ſalutis eſſe ſibi
ſoli:ꝓcurauit et illud ꝓ fratre ſuo petro. Sic
et nos ſi cupim⁹ regnare cū xp̄o:ꝓximis opē
ferre tenemur. Inq̄t nāq̄ꝫ ſapiēs Eccl'i.xvij.
ca. Unicuiq̄ꝫ mandauit deus de ꝓximo ſuo
Sed mirū certe quō nō cōfundunt̄ et erube
ſcunt in ſemetipſis hi q̄ xp̄iano noīe decoran
tur:oīa tñ ad ꝓpriū amorē reflectunt:dū cōtra
ſe loquentē audiūt:adhuc Ciceronē gentilē.
Retulit ipſe in orōne ꝓ quinto ligario:hoīes
ad deos nulla re ꝓpius accedūt q̄ꝫ ſalutē hoī-
bus dando. Et in queſtionibus tuſculanis.
Que melior eſt in hoīm genere natura q̄ꝫ eo-
rum qui ſe natos ad hoīes adiuuādos et cō-
ſeruandos arbitrant̄. Sed quō aliene ſaluti
intendēt qui ꝓpriā negligunt. Heu heu quā
pauciſſimi ſunt qui nō magis inuigilāt pro
corporis beneficio q̄ꝫ ꝓ aīe atq̄ꝫ conſcientie
tranquillitate.

¶ Qualiter btūs andreas rōnabiliter obedi
uit xp̄o eū vocāti ſimul cū petro qđ ſatis ſtul
te quidā improbare ſunt auſi. ¶ Capitulū.ij.

Secunda excellētia beati andree dr̄ obe
dientia. Mox enī vt ipm̄ atq̄ꝫ fratrem
eius petrū xp̄s vocauit:relictis oībus ſecuti
ſunt eū.vt ſcribit̄ Matth.iiij.ca Erant enī
piſcatores ꝛ xp̄s dixit eis. Venite poſt me fa
ciam vos fieri piſcatores hoīm. Habuit aūt
iſta obedientia tres cōditiones mirificas.
¶ Prima dr̄ rationabilitas.
¶ Scđa ſocietas.
¶ Tertia velocitas.
¶ Prima conditio illius obedientie rōnabi
litas dr̄. Fuit nanq̄ꝫ rōnabile obedire xp̄o q̄
deus erat q̄ imperauit ventis et mari ꝛ facta
eſt tranquillitas magna:vt dr̄ Matth.viij.
ca. Qui curauit infirmos:illuminauit cecos
mūdauit leproſos:demones a corporib' ob-
ſeſſis eiecit ꝛ mortuos ſuſcitauit. Ad quē ac-

ceſſerunt poſt ieiuniū angeli ꝛ miniſtrabant
ei vt dr̄ mat.iiij.ca. Veruntñ vt refert Hie-
ro.ſuꝑ mattheū. Arguit in hoc porphyrius
et iulianus auguſtus vel impericiā hiſtorici
mentientis vel ſtulticiā eoꝝ qui ſtatim ſecuti
ſunt ſaluatoreꝫ quaſi irrōnabiliter quēlibet
vocantē hoīeꝫ ſunt ſecuti. Sed certe fulgor
ipſe et maieſtas diuinitatis occulta q̄ in hu-
mana facie relucebat. Ex primo ad ſe veniē-
tes trahere poterat aſpectu. Si enim in ma
gnete lapide virt⁹ hec eſſe dr̄.vt anulos et fe
ſtucas ſibi copulet q̄ꝫto magis dn̄s oīm crea
turarū ad ſe trahere poterat q̄s volebat. hec
hiero. Sed porphyri⁹ priuatus ſacrilegus
et blaſphem⁹ xp̄m vocantē p̄ſumit culpare
aſſerēs ex malicia piſcatores ruſticos ꝛ indo
ctos ad ſe ſequendū vocaſſe. Nā cū illi⁹ facta
et geſta fraude et deceptōe vt ipſe falſo aſſerit
fuerint plena:voluit eos habere comites q̄s
facile erat decipe. O ꝟba oī execratiōe digna
O falſitas ab oībus exhorrenda. Nō fuit de
ceptor xp̄s in q̄ oīs grē plenitudo ſuꝑabun-
dauit:oīs ꝑfectio ſanctitatis emicuit:oīs de
niq̄ꝫ ſplēdor virtutis effulſit. Sed iō paupe
res nō diuites ꝛ potētes:piſcatores nō ph̄os
ad ſe vocauit:vt in ꝯuerſione mūdi fienda ꝑ
eos virt⁹ diuina clareſceret:et veritas ꝑ eos
p̄dicanda diuine grē nō humanis fauorib'
aſcriberet̄. Iccirco paulus.i. ad Corinth.i.
ca.inq̄t. Que ſtulta ſunt mūdi elegit deus vt
cōfundat ſapiētes:ꝛ infirma mūdi elegit de⁹
vt cōfundat fortia. Et mūdi ignobilia ꝛ con
temptibilia elegit deus et ea q̄ nō ſunt vt ea q̄
ſunt deſtrueret vt nō gloriet̄ oīs caro in ꝯſpe
ctu ei⁹. Suꝑ hoc paſſu ita dicit Aug⁹. Si
doctus eligeret̄ fortaſſe iō ſe diceret electū:q̄r
ſua doctrina eligi meruit. Dn̄s aūt nr̄ ieſus
xp̄s volēs ſuꝑboꝝ frangere ceruices nō q̄ſi-
uit ꝑ oratorē piſcatorē.ſed de piſcatore lucra
tus eſt imperatorē. ¶ Scđa cōditio illi⁹ obe
dientie dr̄ ſocietas. Habuit enī ſecū obediē-
tem et ſociū fratrē ſuū petrū. Simul quideꝫ
vocati ſunt ꝛ inſimul vocanteꝫ ſecuti. Hinc
Criſo.ſuꝑ mattheū ait de ipſis. Erant habi-
tatōne ciues:dilectōe cōcordes:artificio pa-
res:fraternitatꝭ pietate cōiuncti:iō ſimul eos
vocauit:ne hoīes ita ꝯiunctos diſſimilis vo
catio ſepararet.hec ille. Sciendū tñ q̄ ꝯiūctio
fraternitatis alq̄n habet diſparitatē ſicut in
caym et abel:quoꝝ vnus deo gratus fuit:al
ter exoſus.vt ptꝫ Geneſ.iiij.ca. Iſaac etiam
hereditatē obtinuit Iſmael vero frater eius
illā amiſit.vt ſcribitur Geneſ.xxi.ca. Et ad
Galath.iiij.ca. Eijce ancillā et filiū eius:nō
enī erit heres filius ancille cum filio libere.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Jacob inſuꝑ amabilis fuit deo. nō ſic Eſau
frater. de q̄bus Malachie. i. ca. dixit deꝰ. Ja
cob dilexi: eſau odio habui. Q̄nq̄ȝ aūt copu-
la fraternitatis habet paritatē. Vn̄ valerius
maximus li. i. recitat de poliſtrato et pipocli
de ph̄is q̄ fuerunt eodē die nati: eiuſdēq̄ȝ p̄-
ceptoris. Epicuri ſectā ſecuti: patrimonij eti
am poſſidēdi alendeq̄ȝ ſchole cōmunione cō
iuncti: eodēq̄ȝ momento tp̄is vltima ſenectu
te extincti. Sic cognatio petri et andree pa-
rem in multis habuit cōditionē. nā fuerunt
ab eodē artificio vocati. dicit nāq̄ȝ mattheus
iiij. ca. Ambulans Jeſus iuxta mare galilee
vidit duos fratres ſimonē qui vocatur pe-
trus et andreā fratrē eius mittentes rhete in
mare: erant eni piſcatores. Et ait illis. Veni
te poſt me ꝛc̄. Fuerūt eidē officio deputati. ſ.
apoſtolatui xp̄i. Vn̄ Luc. vi. ca. et Matth.
x. ca. ſcribit. Elegit duodecim q̄s ap̄los no-
minauit. ſimonē quē cognominauit petrum
et andreā fratrē eius. Fuerūt inſuꝑ eodē pri
uilegio dotati in miraculoꝝ operatione. vn̄
Matth. x. ca. d̄r. cōuocatis ieſus duodecim
diſcipulis eius: dedit illis poteſtatē ſpirituū
immundoꝝ vt eijcerēt eos et curarēt omnē
languorē et oēm infirmitatē. Noīa aūt duo-
decim ap̄loꝝ ſunt hec. primus ſimon q̄ dicit
petrus et andreas frater eiꝰ. Vltimo fuerūt
eodē genere martyrij coronati: qꝛ ambo cru-
cis ſuppliciū ꝓtulerunt. Jdeo eccleſia cantat.
Andreas xp̄i famulus dignus dei ap̄ls: ger
manus petri et in paſſione ſocius ¶ Tercia
cōditio illius obediētie d̄r velocitatis. Obe-
diuit q̄ppe andreas ſtatim ſine mora ſine di-
latione. Sed hoc tp̄e mortales miſeri aures
h̄ n̄t et nō audiūt: vocant ad penitentiā et tn̄
vix e mille cōuertit vnus. Eoꝝ vero r̄n̄ſio
eſt vel tacita vel exp̄ſſa. Reuertemur ad dn̄m
in ſenectute. Reuertemur ad dn̄m in infirmi
tate. Reuertemur ad dn̄m poſt aliquos an-
nos. O peccatores duri. O peccatores exce-
cati: nolite differre: nolite ꝓcraſtinare. hodie
inq̄t Dauid in p̄s. Si vocē eius audieritis
nolite obdurare corda veſtra. hodie inq̄t nō
cras: de futuro quidē nil certū habemꝰ: p̄n̄s
tn̄ tp̄s noſtrū eſt. Dū tp̄s habemus ait pau-
lus ad Galathas. vi. operemur bonū. Et ſa-
piens Eccl̄i. v. ca. Ne tardes cōuerti ad dn̄m
et ne differas de die in diē. ſubito enim venit
ira illius et in tp̄e vindicte diſperdet te. O q̄ȝ
grādis ē numerꝰ ꝑeuntiū. O q̄ȝ magna mul-
titudo dei mandata ſpernentiū. Vocat oēs
benignus pater tā dulciter: et hoīes ingrati
ei obedire poſtponūt. Propter dicta Grego.
in omelia ita pulcre loquit. Audiſtis fratres
charıſſimi qꝛ ad vniꝰ iuſſionis vocē petrus
et andreas relictis rhetibꝫ ſecuti ſunt redem-
ptorē. Nulla vero hūc facere adhuc miracu-
la viderāt: nihil ab eo de p̄mio eterne retribu
tionis audierāt et tn̄ ad vnū dn̄i preceptum
hoc qd̄ poſſidere videbant obliti ſūt. Quan
ta nos eius miracula videmus. Quot flagel
lis affligimur? Quantis minarū aſperitati-
bus deterremur: et tn̄ vocantē ſequi cōtemni
mus. Jn celo iam ſedet q̄ de cōuerſione nos
admonet. Jam iugo fidei colla gentiū ſubdi
dit. Jam mūdi gloriā ſtrauit. Jā ruinis cre-
breſcentibꝫ diſtricti ſui iudicij ꝓpinquum de-
nunciat diē. Et tn̄ ſuꝑba mens n̄ra nō vult
hoc ſponte deſerere qd̄ quotidie ꝑdit in vita
Quid ergo frēs chariſſimi: q̄d in eius iudi-
cio dicturi ſumus q̄ ab amore preſentis ſecu
li: nec preceptis flectimur: nec verberibꝫ emē-
damur. hec ille.

¶ Qualiter beatus andreas iubente Egea
crucis martyriū paſſus eſt. ¶ Capitulū. iij.

Tercia excellētia beati andree d̄r pacien
tia hec illū violentā mortē aīo cōſtanti
tolerare fecit: nō eni aufugit illata ſupplicia
et ꝓ xp̄o martyriū pati non recuſauit. de illo
tn̄ tria ſunt cōſideranda.

¶ Primo illiꝰ martyrij cauſa.

¶ Scd̄o illiꝰ martyrij modus.

¶ Tercio illiꝰ martyrij gloria.

¶ Primo cōſiderāda eſt de martyrio ſancti
andree cauſa. q̄re. ſ. paſſus eſt. Nō equidem
paſſus ē ꝓpter aliqd̄ ꝑpetratū flagiciū aut le-
ſe maieſtatis crimen: ſiue qd̄cunq̄ȝ pctm̄ ad-
huc minimū. Sed qꝛ idolatriā deteſtabat ꝛ
Egeā ꝓconſulē redarguebat: cruciſq̄ȝ myſte
ria efficaciſſime comprobabat. Ab ip̄o Egea
iniquiſſimo cruci fuit adiudicatus. Jn ciui
tate nāq̄ȝ patras Egeas xp̄ianos ad idoloꝝ
ſacrificia ꝯpellebat: cui occurrēs andreas di
xit. Oportebat vt tu q̄ iudex hoīm eſſe merui
ſti: iudicē tuum qui eſt in celo cognoſceres et
agnitū coleres et colendo animū tuū a falſis
dijs penitus reuocares. Cui Egeas. Tu es
andreas q̄ ſuperſtitioſam p̄dicas ſectā quā
romani principes exterminare iuſſerūt. Ad
quē andreas. Romani principes nondū co
gnouerūt quō dei filiꝰ veniēs docuerit ido-
la eſſe demonia. Cui Egeas. iſta vana ieſus
veſter p̄dicans crucis patibulo eſt affixus.
Rn̄dit andreas ꝓ reſtauratōe noſtra nō pro
ſua culpa crucis patibulū ſpōte ſuſcepit. Et
ſatis copioſe crucis fructū et gloriā atq̄ȝ tri-
umphū corā oībus explicauit. Quare indi
gnatus Egeas vt idolis ſacrificaret cū cōmi
nando requiſiuit. Et cum cōminaret multa

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

terribilia contra illũ facturũ niſi ſue iuſſioni pareret. Andreas audaciter r̄ndit. Quicq̄d tibi videt̃ in ſupplicijs maius excogita. Tanto enim ero regi meo acceptioꝛ q̄nto fuero ꝓ noie eiꝰ in tormētis cōſtantioꝛ. ¶ Scđo cōſiderandus eſt de martyrio andree modus. Nāq̧ egeas iuſſit illũ a vigintivno hoībus cedi et ceſum manibꝫ et pedibus cruci alligari vt ſic longioꝛē reciperet cruciatũ. Cũq̧ duceret̃ ad crucē factꝰ eſt cōcurſus ꝑploꝝ dicentiũ. Innocēs ſanguis eiꝰ ſine cauſa damnat̃ quos tñ rogauit apl's ne ſuũ martyriũ impediret. Vidēs aũt andreas a longe crucē ſalutauit eā dicēs. Salue crux ꝓcioſa q̄ decoꝛē et pulcritudinē de membꝛis dñi mei ſuſcepiſti: diu deſiderata: ſollicite amata: ſine intermiſſione q̄ſita. Securus et gaudēs ad te venio ita et tu exultans ſuſcipias me diſcipulũ eiꝰ q̄ pependit in te: q2 amatoꝛ tuus ſꝑ fui ⁊ deſideraui amplecti te. Accipe me ab hoībꝫ ⁊ redde me magiſtro meo: vt per te me recipiat q̄ ꝑ te me redemit. Et hec ac ſi'lia dicēs exuit ſe et veſtimēta carnificibꝫ tradidit. Sicq̧ eum in cruce vt iuſſum fuerat ſuſpenderũt. In q̄ biduo viuēs. xx. milibꝫ hoīm aſtantiũ ꝑ̄dicauit.

¶ Tercio cōſideranda ē de martyrio andree gloꝛia. Minante quidē turba Egee moꝛtē ⁊ dicēte. virũ ſanctũ manſuetũ ⁊ piũ nō debere iſta pati venit vt ipm̄ deponeret. Quē videns andreas dixit. Quid ad nos tu veniſti egea. Si ꝓ pnīa ipam cōſequeris. Si autē vt me deponas ſcias ꝙ ego viuꝰ de cruce nō deſcendā: iā enī video regem meũ q̄ me expectat. Et cũ vellēt eũ ſoluere nullo mō potuerũt ad eũ ꝑtingere. Vidēs aũt andreas ꝙ vellent eum de cruce deponere oꝛauit vt ſcribit Augꝰ. in li. de pnīa. et dixit. Ne ꝑmittas me dñe deſcēdere viuũ de cruce: ſed tp̄s eſt vt cōmendes terre coꝛpus meũ et reſurrecturũ ſeruet et reddat ⁊ ipm̄ q̄q̧ meritũ ſui laboꝛis recipiat. Terre illud cōmendo vt me amplius vigilare nō opoꝛteat ⁊ libere ad te fontē indeficiētis gaudij tendere anxiantē iā nō retrahat: hec et ſi'lia eo loquēte: ſplēdoꝛ nimius de celo veniens dimidia hoꝛa eũ circũdedit: ita vt nullus eũ videre poſſet. Et abſcedente lumine ſpiritũ cũ lumīe ſimul tradidit. Maximilla ꝓo tulit coꝛpꝰ eius ⁊ optimo loco cũ aromatibꝫ ſepeliuit. Egeas aũt an̄q̧ domũ rediſſet arreptꝰ a demone ī via corā oībꝫ expirauit. Felix igit̃ ⁊ gloꝛioſiſſimꝰ fuit illiꝰ martyrij finis: dũ andreas ꝑ illud meruit ſecreta ſcandere celi: vbi cũ xp̄o fruitur eterna pace in ſecula ſeculoꝝ. Amen.

¶ Sermo trigeſimuſquintus de amoꝛe dulciſſimo dñi noſtri ieſu xp̄i quē habuit ad iohannem euangeliſtam.

Dilectus meuſ mihi et ego illi. Iohānis euangeliſte verba ſunt iſta oꝛiginaliter Canticoꝝ. ij. ca. Immēſa beatiſſimi euāgeliſte iohannis ꝑ̄conia oēm ſupant dicēdi facultatē Quiſnā tā eloquēs reperit̃ tā oꝛnatꝰ ī explicando: tāq̧ potēs in ꝑſuadēdo vt eiꝰ innumeras: vt ſic dicā: laudes effari queat? Tñ et ſi nō q̄ntũ ſibi debet̃ q̄ntũ nos poſſumus illius ꝓ̄rogatiuas tenemur extollere dignas. Colendus quippe eſt ab oībus et ſingulari deuotione honoꝛandꝰ cui dei filiꝰ tā precipuā dilectionē exhibuit quē ita chariſſimũ habuit cui deniq̧ tanta cōtulit bñficia. Vt aũt habeat mens nr̄a lumē intelligētie q̄ iohannis ſublimitatē ꝑcipiat de ipo in hoc ſermone dicemus: quē ⁊ merito fundabimꝰ in amoꝛe illo dulciſſimo q̄ eũ xp̄s ꝑ̄ ceteris apl'is voluit exoꝛnare: de quo ipe verba in themate poſita dicit. Dilectus meꝰ mihi ⁊ ego illi. In quibus verbis tria myſteria de illo amoꝛe ꝓponimus cōtemplanda.

¶ Primũ dr̄ ſuperationis.

¶ Secundũ oſtenſionis.

¶ Terciũ cōcluſionis.

¶ Qx xp̄s dilexit iohannē amoꝛe ꝑ̄cipuo et ſ'm ꝙ hō et ſ'm ꝙ deꝰ ⁊ de differentia amoꝛis eiꝰ et petri: et q̄z rōnabiliter xp̄s eũ ita dilexit.

¶ Capitulũ. i.

Primũ myſteriũ ꝯtemplandũ de amoꝛe quo xp̄s iohannē dilexit dr̄ ſuꝑationis Supauit nāq̧ amoꝛ ille amoꝛē alioꝝ diſcipuloꝝ. Vñ Io. xiij. ca. ſcribit̃. Erat recumbens vnus ex diſcipulis eiꝰ in ſinu ieſu quē diligebat ieſus. Et. xix. c. Cũ vidiſſ3 ieſus matrē et diſcipulũ ſtantē quē diligebat. Et. xx. ca. Vna ſabbati maria magdalene venit mane cũ adhuc tenebꝛe eſſent ad monumentũ ⁊ vidit lapidē ſublatũ a monumēto. Cucurrit ergo ⁊ venit ad ſimonē petrũ et ad aliũ diſcipulũ quē amabat ieſus. Et. xxi. c. Cōuerſus petrꝰ vidit illũ diſcipulũ quē diligebat ieſus ſequentē. Eccleſia ꝓo cātat illud Bede. Hic eſt iohānes q̄ priuilegio amoꝛis ꝑ̄cipui ceteris altius a dño meruit honoꝛari. Sz vt ꝑ̄mē iſtā clarius expediamus tria dubia ꝓponimꝰ diſputanda.

Primũ vtrũ xp̄s dilexit iohannē ſ'm ꝙ deꝰ.

¶ Scđm vtꝝ xp̄s plꝰ dilexit iohannē q̄z petrũ.

Terciũ vtrũ xp̄s debuit ita intenſe iohannē diligere.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf